

in.ihned.cz/zahranici

měř venkovském městě. Upravené domky. Upravené zahrádky. Odpadky spořádaně roztríděné. A kousek odtud leží skutečná farma s opráslou stodolou, dobyt看kem a pastvinami. Místní, hlavně rodiny s dětmi, na farmu s oblibou vyrážejí. Dají se tu (občas) koupit čerstvá vajíčka, děti si mohou prohlédnout a pohladit zvířata, a ještě se o nich dozvědět zajímavé informace na informačních tabulích.

Na své si v Torontu přijdou i milovníci kanadského vína (podrobněji v rubrice nápoje na str. 24).

Cedulky na všechno

Ostatně, návštěvník Toronta musí mít už po pár hodinách pocit, že Kanaďané jsou neustálým popisováním všeho možného doslova posedlí. Nejde jen o informační cedule snad u každé druhé budovy, které vás upozorňují, o jak velký historicky (i sto padesát let, a to už je na místní poměry něco!) skvost se jedná. Vysvětlivky najdete i na přechodu pro chodce, co kdyby někdo nepochopil, že červený panáček znamená stát a zelený možnost pohybu. Cedulky jsou obvyklé na trávnících – jednou oznamují, že se na něj nemá šlapat, podruhé, že je záhodno, abyste si šlápli.

Pokud si půjčíte auto a budete se po městě pohybovat vozem, dost možná vám cedulkou opatří i klíčky od auta. To abyste se lépe zorientovali v tom, který klíč patří do zapalování a který ke kufru a ne-

Downtown

snažili se strkat nesprávné věci na nesprávné místo.

Při půjčování auta je třeba myslet hned na několik věcí: jednak, že člověk zvyklý na ruční řazení by si neměl půjčovat automat. Jednak, že tu semaforey stojí až za křižovatkou, a tudíž není možné na červenou zastavit až pod světly. A konečně: Kanaďané si občas život usnadňují tím, že na křižovatku místo semaforu dají ve všech čtyřech směrech stopku. Pokud se na takové křižovatce potkáte se třemi dalšími vozy naráz, pamatujte, že první vyjíždí ten, kdo byl na stopce první a dál už se jede podle pravidla pravé ruky.

Po Torontu se dá pohodlně pohybovat metrem, tramvajemi, autobusem. Ovšemže i pěšky, jenže pokud se pokusíte ujít nějaký delší úsek – dejme tomu šest sedm stanic, a pak se o tom večer zmíníte před domorodcem, bude vás považovat tak trochu za blázna. Nebo sportovce. Torontané vědí, že žijí ve veliké zemi a ve velikém městě. Na veliké vzdálenosti je tu přece auto. Automobilů jezdí ulicemi skutečně obrovské množství, navzdory tomu se však město pyšní poměrně kvalitním ovzduším (ale pozor, vlhkost vzduchu je i na podzim poměrně vysoká). Je to díky tomu, že si Toronto udrželo překvapivě hodně zeleně.

Největším městským parkem je rozlohou 160 hektarů High Park. Pokud ve městě trávíte delší dobu, stojí rozhodně za to zůstat tu celý den. Nechybí tu botanická zahrada, malá zoologická zahrada, rybníky, skleníky, plovárna, dokonce i naučné turistické stezky nebo nefalšovaný dřevěný hrádek, v němž při bližším ohledání objevíte prolejšku pro děti. To vše v rozmanitém kopcovitém terénu, plném květin, keřů a stromů. Pochopitelně převládají javory.

FOTO: SIMONA HOLECOVÁ

Old City Hall

MUZEUM

Na nenápadné adrese 770 Don Mills Road zhruba půl hodiny jízdy po silnici číslo 401 ze středu Toronta se nachází muzeum, které by žádný návštěvník ontarijské metropole neměl minout: **Ontario Science Centre**.

Muzeum je komponované tak, aby v dětech probudilo zájem o vědu i další činnosti, nicméně dospělí se tu vyřádí snad ještě víc. Všeho je možné se dotýkat, všechno je možné si vyzkoušet. Jsou tu stovky experimentálních hraček.

Nejvyhledávanější částí muzea je sekce věnovaná sportům. Můžete se stát baseballovým nadhazovačem a rychle zjistíte, že to vůbec není tak jednoduché, jak to v televizi vypadá. Jiný simulátor vám pomůže zjistit, že nemáte ani kousek ze stability, kterou potřebují gymnasté, na dalším vám kvílení oznamuje, že jste právě vypadl z bobové dráhy.

Ve Science Centre je otevřeno od 10 do 17 hod. sedm dní v týdnu, 364 dní v roce – zavřeno je pouze 25. prosince.

Vstupné pro dospělé je čtrnáct dolarů, děti platí polovic.

www.ontariosciencescentre.ca/